

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-רבי אליעזר דמילה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אלא, היינו טעמא דרבי - אליעזר: דאמר קרא (ויקרא יב) וביום השמיני ימול בשר ערלתו - ואפילו בשבת.	[רבי אליעזר]											!	◇	קלב.
ולכתוב רחמנא במילה, וליתו הנך וליגמור מיניה.												ז		קלב.
משום דאיכא למיפרך: מה למילה שכן נכרתו עליה שלש עשרה בריתות.												!	◇	קלב.
עד כאן לא פליגי רבנן עליה אלא במכשירי מילה, אבל מילה גופה - דברי הכל דוחה שבת.													◇	קלב.
מגלן?												^		קלב.
הלכה.	עולא:											!	◇	קלב.
הלכה.	וכן אמר רבי יצחק:											!		קלב.
מניין לפיקוח נפש שדוחה את השבת - רבי אלעזר בן עזריה אומר: מה מילה שהיא אחת מאיבריו של אדם - דוחה את השבת, קל וחומר לפיקוח נפש שדוחה את השבת.	מיתובי: [רבי אלעזר בן עזריה]											♣	◇	קלב.
ואי סלקא דעתך הלכה, קל וחומר מהלכה מי אתי?												ז		קלב.
עקיבא, עצם כשעורה מטמא הלכה, ורביעית דם - קל וחומר, ואין דנין קל וחומר מהלכה.	והתניא, אמר לו רבי אלעזר:											♣	◇	קלב.
אתיא אות אות.	אלא אמר רבי אלעזר:											!	◇	קלב.
אלא מעתה, תפילין דכתיב בהן אות - לידחי שבת.												ז		קלב.
אלא אתיא ברית ברית.												!		קלב.
גדול, דכתיב ביה ברית - לידחי שבת.												ז		קלב.
אלא אתיא דורות דורות.												!		קלב.
ציצית דכתיב ביה דורות לידחי שבת.												ז		קלב.
דנין אות ברית ודורות מאות ברית ודורות - לאפוקי הנך דחד חד הוא דכתיב בהן.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:											!	◇	קלב.
אמר קרא ביום - ביום אפילו בשבת.	רבי יוחנן:											!	◇	קלב.
אלא מעתה, מחוסרי כפרה דכתיב בהו ביום - הכי נמי דדחו שבת.	ריש לקיש לרבי יוחנן:											ז	◇	קלב.
ההוא מיבעי ליה: ביום - ולא בלילה.												!	◇	קלב.
האי נמי מיבעי ליה ביום ולא בלילה.												ז	◇	קלב.
ההוא מבן שמנת ימים נפקא.												!	◇	קלב.
האי נמי מביום צותו נפקא.												ז		קלב.
אף על גב דנפקא מביום צותו אצטריכא, סלקא דעתך אמינא: הואיל וחס רחמנא עליה לאתויי בדלות, בלילה נמי לית - קא משמע לן.												!	◇	קלב.
אלא מעתה - יהא זר כשר בהן, ויהא אונן כשר בהן.	מתקיף לה רבינא:											ז	◇	קלב.
הא אהדריה קרא.												!	◇	קלב.
אמר קרא שמיני, שמיני אפילו בשבת.	רב אחא בר יעקב:											!	◇	קלב.
האי שמיני מיבעי ליה למעוטי שביעי.												ז		קלב.
שביעי - מבן שמנת ימים נפקא.												!	◇	קלב.
ואכתי מיבעי ליה, חד - למעוטי שביעי, וחד - למעוטי תשיעי דאי מחד הוה אמינא: שביעי הוא - דלא מטא זמניה, אבל משמיני ואילך - זמניה הוא.												ז	◇	קלב.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מבואה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבת-רבי אליעזר דמילה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א
אלא מחזורתא כד רבי יוחנן.												קלב.
שמני ימול - אפילו בשבת, ומה אני מקיים (שמות לא) מחלליה מות יומת - בשאר מלאכות חוץ ממילה, או אינו אלא אפילו מילה, ומה אני מקיים שמני ימול - חוץ משבת - תלמוד לומר ביום - אפילו בשבת.	תניא כוותיה דרבי יוחנן, ודלא כרב אחא בר יעקב:											קלב.
האי תנא, מעיקרא מאי קא ניחא ליה, ולבסוף מאי קא קשיא ליה?	רבא:											קלב.
הכי קאמר: שמני ימול אפילו בשבת, ומה אני מקיים מחלליה מות יומת - בשאר מלאכות חוץ ממילה, אבל מילה דחיא - מאי טעמא - קל וחומר הוא ומה צרעת שדוחה את העבודה, ועבודה דוחה את השבת - מילה דוחה אותה, שבת שנדחת מפני העבודה - אינו דין שתהא מילה דוחה אותה?												קלב.
ומאי או אינו דקאמר												קלב:
הדר אמר: וממאי דצרעת חמורה, דילמא שבת חמורה? שכן יש בה עונשין ואזהרות הרבה. וממאי משום דחמירא צרעת היא - דילמא משום גברא הוא דלא חזי? ומה אני מקיים שמני ימול - חוץ משבת, תלמוד לומר ביום - אפילו בשבת.												קלב:
מילה דוחה את הצרעת בין בזמנה בין שלא בזמנה. יום טוב אינה דוחה אלא בזמנה בלבד.	תנו רבנן:											קלב:
מנהני מילי?												קלב:
(ויקרא יב) ימול בשר ערלתו - ואף על פי שיש שם בהרת יקון, ומה אני מקיים (דברים כד) השמר בנגע הצרעת - בשאר מקומות, חוץ ממילה. או אינו אלא אפילו מילה, ומה אני מקיים ימול בשר ערלתו - בזמן שאין בה בהרת? תלמוד לומר: בשר - ואף על פי שיש שם בהרת.	דתנו רבנן:											קלב:
האי תנא, מעיקרא מאי ניחא ליה ולבסוף מאי קשיא ליה?	רבא:											קלב:
הכי קאמר: ימול בשר ערלתו - ואף על פי שיש בהרת, ומה אני מקיים השמר בנגע הצרעת - בשאר מקומות חוץ ממילה, אבל מילה דוחה את הצרעת, מאי טעמא? - דאתיא מקל וחומר ומה שבת חמורה - מילה דוחה אותה, צרעת לא כל שכן?												קלב:
ומאי או אינו דקאמר												קלב:
הדר קאמר: ממאי דשבת חמירא, דילמא צרעת חמירא? שכן דוחה את העבודה, ועבודה דוחה את השבת תלמוד לומר: בשר - ואף על פי שיש שם בהרת.												קלב:
לישנא אחרינא: מילה דוחה את הצרעת מאי טעמא - דאתי עשה ודחי לא תעשה												קלב:
ומאי או אינו דקאמר												קלב:
הדר קאמר: אימר דאמרין דאתי עשה ודחי את לא תעשה - לא תעשה גרידא, האי עשה ולא תעשה הוא, ומה אני מקיים ימול בשר ערלתו - בזמן שאין בה בהרת - תלמוד לומר: בשר - ואף על פי שיש שם												קלב:
תינת גדול דכתיב בהו בשר, קטן נמי כתיב ביה בשר, בינוני מנלן?												קלב:
אתיא מביניא מגדול לא אתיא - שכן ענוש כרת, מקטן לא אתיא - שכן מילה בזמנה, הצד השהו שבהן - שכן נימולין ודוחין את הצרעת, אף כל שנימולין דוחין את הצרעת.	אביי:											קלב:
מילה בזמנה דוחה לא צריכא קרא, מקל וחומר אתיא: ומה שבת דחמירא - דוחה, צרעת לא כל שכן	רבא:											קלב:
ממאי דשבת חמירא, דילמא צרעת חמירא? שכן דוחה את העבודה, ועבודה דוחה את השבת	רב ספרא לרבא:											קלב:
התם, לאו משום דחמירא צרעת, אלא משום דגברא הוא דלא חזי.												קלב:
אמאי? ויקון בהרתו ויעבוך												קלב:
מחוסר טבילה הוא.												קלב:
תינת - נגעים טמאים, נגעים טהורים - מאי איכא למימר?												קלב:
היכא אמרין דאתי עשה ודחי לא תעשה - כגון מילה בצרעת, אי נמי ציצית וכלאים, דבעידנא דמתעקר לאו - קא מוקים עשה. הכא, בעידנא דמתעקר ללאו - לא קא מוקים עשה.	אלא אמר רב אשי:											קלב:
והא דרבא ורב ספרא תנאי היא												קלב: